

Zbiór Orzeczeń

Sprawy połączone C-7/10 i C-9/10

**Staatssecretaris van Justitie
przeciwko
Tayfunowi Kahveciemu i Osmanowi Inanowi**

[wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym
złożone przez Raad van State (Pays-Bas)]

Układ stowarzyszeniowy EWG — Turcja — Prawo pobytu — Członkowie rodziny pracownika tureckiego, który uzyskał obywatelstwo — Zachowanie tureckiego obywatelstwa — Data uzyskania obywatelstwa

Streszczenie wyroku

Umowy międzynarodowe — Układ stowarzyszeniowy EWG–Turcja — Rada Stowarzyszenia powołana układem stowarzyszeniowym EWG–Turcja — Decyzja nr 1/80 — Łączenie rodzin

(decyzja nr 1/80 Rady Stowarzyszenia EWG–Turcja, art. 7, art. 14 ust. 1)

Artykuł 7 decyzji Rady Stowarzyszenia nr 1/80 EWG–Turcja należy interpretować w ten sposób, że członkowie rodziny pracownika tureckiego należącego do legalnego rynku pracy państwa członkowskiego mogą wciąż powoływać się na ten przepis, gdy pracownik ten uzyskał obywatelstwo przyjmującego państwa członkowskiego, zachowując jednocześnie obywatelstwo tureckie.

W istocie zarówno z pierwszeństwa prawa Unii, jak i ze skutku bezpośredniego przepisu takiego jak art. 7 akapit pierwszy owej decyzji wynika, że państwo członkowskie nie może jednostronnie zmieniać zakresu systemu progresywnej integracji obywateli tureckich w przyjmującym państwie członkowskim i nie może tym samym przyjmować środków mogących stanowić przeszkodę w wykonywaniu praw wyraźnie przyznanych takim obywatelom na gruncie prawa wynikającego z układu stowarzyszeniowego EWG–Turcja.

W tych okolicznościach, art. 14 ust. 1 owej decyzji ustanawia ramy prawne właściwe do tego, aby ocenić, w jakim zakresie obywatel turecki, w odniesieniu do którego orzeczono wyrok skazujący, może zostać pozbawiony, poprzez wydalenie z przyjmującego państwa członkowskiego, praw, które wywodzi bezpośrednio z tej decyzji.

W tym względzie to odpowiednie władze krajowe są zobowiązane do dokonania w każdym indywidualnym przypadku oceny zachowania sprawcy naruszenia prawa, jak również realności i dostatecznej powagi zagrożenia, jakie stanowi on dla porządku i bezpieczeństwa publicznego i zdrowia publicznego, a także do poszanowania zasady proporcjonalności oraz praw podstawowych zainteresowanego. W szczególności polegający na wydaleniu środków oparty o wspomniany art. 14 ust. 1 może zostać zastosowany jedynie wtedy, gdy indywidualne zachowanie zainteresowanego wskazuje na realne zagrożenie wywołania nowych i poważnych zakłóceń porządku publicznego.

(por. pkt 37, 39–41; sentencja)